

ת"פ 6653/06/14 - המאשימה - מדינת ישראל, באמצעות משטרת ישראל תביעות רמלה נגד הנאשם - בסאם גאבר

בית משפט השלום ברמלה

ת"פ 6653-06-14 משטרת ישראל תביעות- שלוחת
רמלה נ' גאבר(עציר)

בפני
בעניין: כבוד השופט הישום אבו שחאדה
המאשימה - מדינת ישראל באמצעות
משטרת ישראל תביעות רמלה ע"י עוה"ד
מוריץ

נגד

הנאשם - בסאם גאבר ע"י עוה"ד אבו סייף
בשם עו"ד עינבוס

ג ז ר - ד ין

כתב האישום

1. הנאשם הורשע על פי הודאתו בעובדות כתב האישום המתוקן בביצוען של העבירות הבאות: הסעה של תושבים זרים השוהים בישראל שלא כדין לפי סעיף 12א(ג)(1) לחוק הכניסה לישראל התשי"ב - 1952 וכן נהיגה בשכרות לפי סעיף 62(3) לפקודת התעבורה (נוסח חדש) התשכ"א - 1961. על פי עובדות כתב האישום המתוקן, ביום 31.5.14 בכביש מספר 1 בסמוך למחלף ענבה, נהג הנאשם ברכב מסוג פורד כאשר בגופו תוצר חילוף חומרים של סם מסוכן מסוג קוקאין. באותן נסיבות הסיע הנאשם 4 תושבי אזור מבלי שיש בידם אישור שהייה בישראל. שוטרים שהיו במקום כרזו לנאשם וסימנו לו שיעצור את רכבו בצד הדרך. הנאשם המשיך בנסיעתו מספר דקות שהניידת אחריו וכורזת לו לעצור עד שעצר בצד הדרך.

טענות הצדדים לעונש

2. באת כוח המאשימה הגישה את הרישום הפלילי של הנאשם אשר כולל שבע הרשעות קודמות שחלקן בעבירות נשק, סמים ו אלימות. הרשעתו האחרונה של הנאשם היא משנת 2010 בגין עבירה של הסעה של תושב זר השוהה בישראל שלא כדין ונדון לעונש של מאסר על תנאי וקנס. המאשימה טענה שהשילוב שבין העבירה של הסעה שלא כדין של תושבי האזור עם העבירה של נהיגה בשכרות, מחייבת

עמוד 1

הטלת מאסר מאחורי סורג ובריח לתקופה של 12 חודשים וזאת בצירוף מאסר על תנאי, קנס ופסילה בפועל ועל תנאי של רישיון הנהיגה. כמו כן, הבהירה שלעניין תקופת הפסילה בפועל של רישיון הנהיגה, מוסכם שהיא תהיה לפרק זמן של 24 חודשים וזאת כרכיב יחיד בענישה שהוא מוסכם, בעוד ששאר הרכיבים אינם מוסכמים.

3. בא כוח הנאשם הפנה לעובדה שהנאשם נשוי ואב לילדים שפרנסתם עליו ושהנאשם פסול מלקבל או להחזיק רישיון נהיגה החל מיום האירוע 31.5.14 ועד תום ההליכים המשפטיים בתיק זה. לטענתו, יש להסתפק במאסר על תנאי ולכל היותר בעונש מאסר בפועל שירוצה בדרך של עבודות שירות לתקופה קצרה.

אירוע אחד או שני אירועים

4. במקרה שבפני, הנאשם הסיע 4 תושבי אזור ששהו בישראל שלא כדין בעת שהיה תחת השפעת סמים. אומנם, מדובר בשתי עבירות נפרדות אך למעשה מדובר באירוע אחד. יחד עם זאת, לא מצאתי פסיקה מתאימה שבה נדונו שתי העבירות הללו במאוחד על מנת ללמוד על מתחם העונש ההולם לאירוע זה. בנסיבות אלה, אפצל את הדיון באופן קביעת מתחם העונש ההולם לשני חלקים: ראשית, אביא את מדיניות הענישה הנוהגת לגבי העבירה של הסעה של תושב זר ששוהה בישראל שלא כדין, שנית, אביא את מדיניות הענישה הנוהגת לגבי העבירה של נהיגה בשכרות. יוצא מכך, שהדרך להגעה למתחם העונש ההולם בגין האירוע האחד נשוא כתב האישום שכולל בתוכו את שתי העבירות האמורות, יהיה ע"י קביעת מתחם העונש ההולם לגבי כל עבירה בנפרד, כאילו שהיה מדובר בשני אירועים נפרדים. ודוק, כפי שציינתי לעיל, בסופו של יום, מדובר באירוע אחד.

מתחם העונש ההולם בעבירה של הסעה של תושב זר שלא כדין

5. מדיניות הענישה בעבירות של הסעה, העסקה והלנה של תושבי האזור נקבעה ברע"פ 3674/04 **אבו סאלם נ' מדינת ישראל** [פורסם בנבו] ניתן ביום 12.2.06, (להלן: **הלכת אבו סאלם**). אומנם פסק הדין ניתן לפני תיקון מספר 13, אך הדברים שנאמרו שם הינם טובים ונכונים גם למקרה שבפני, כאשר אני לוקח בחשבון את ההחמרה בעונש המקסימאלי, עקב קיומה של נסיבה מחמירה בדמות מספר מוסעים שעולה על שישה. **בהלכת אבו סאלם** כבוד השופט חשין עמד על כללי הענישה המנחים בעבירות מעין אלה, וזאת בשל התופעה של פערים משמעותיים בענישה בין בתי המשפט השונים. נביא את תמצית הכללים כפי שנקבעו בפסק הדין:

א. להלכה שנקבעה ברע"פ 5198/01 טלעת חטיב נ' מדינת ישראל פ"ד נו(1) 769, יש שתי אונות. האונה האחת היא שעבירה לפי סעיף 12א לחוק הכניסה לישראל, היא עבירה חמורה וכי העונש הראוי לה הוא עונש מאסר בפועל. האונה השניה, נסובה על החרגי, היינו אותן נסיבות "יוצאות

מגדר הרגיל" העשויות לשלול הטלתו של עונש מאסר. שתי האונות כפופות לעיקרון היסוד בדיני העונשין, קרי כי ענישה בפלילים לעולם ענישה אינדיבידואלית היא (פסקה 9 **להלכת אבו סאלם**);

ב. מדיניות הענישה הראויה בעבירות לפי סעיף 12א לחוק הכניסה לישראל, נוטה לעבר הטלת עונש של מאסר בפועל, אלא שמדיניות זו תולה עצמה בנסיבותיו האישיות של כל מקרה ומקרה והעונש שיושט על עבריין חייב להלום את נסיבותיו של המקרה ושל העבריין הספציפי (פסקה 10 **להלכת אבו סאלם**);

ג. מדיניות הענישה המחמירה עדיין תקפה. יחד עם זאת, ניתן גם לחשוב על מקרים מתאימים שבהם ניתן לשרת את האינטרס הציבורי בעונשים שאינם דווקא של מאסר בפועל, אלא תמהיל של אמצעים אחרים כגון קנס כספי משמעותי, התחייבות כספית, מאסר על תנאי, שלילת רישיון נהיגה ותפיסה וחילוט של רכב שבו בוצעה עבירת ההסעה שלא כדין (פסקאות 11-13 **להלכת אבו סאלם**);

ד. יש ליישם את ההלכה על פי נסיבותיו של כל מקרה ומקרה. יש לתת ביטוי לנסיבותיו האישיות של העבריין, בהן גילו, מצב בריאותו ומצבו המשפחתי. משקל רב יש ליתן לנסיבות ביצוע העבירה ולמניעיו של העבריין ובייחוד יש להתחשב בסיכון שיצר הנאשם לשלום הציבור (פסקה 14 **להלכת אבו סאלם**).

6. לדוגמאות לאופן יישום הכללים הנ"ל, ראו את הפסיקה שלהלן: פסקאות 17-31 **להלכת אבו סאלם** רע"פ 6217/05 **חג'אג' נ' מדינת ישראל** [פורסם בנבו] ניתן ביום 4.9.06; רע"פ 7391/08 **מחאג'נה נ' מדינת ישראל** [פורסם בנבו] ניתן ביום 14.9.09; רע"פ 1941/09 **עלאדין נ' מדינת ישראל** [פורסם בנבו] ניתן ביום 26.3.09; רע"פ 2210/11 **באזין נ' מדינת ישראל** [פורסם בנבו] ניתן ביום 24.3.11; רע"פ 9301/09 **מחאג'נה נ' מדינת ישראל** [פורסם בנבו] ניתן ביום 19.11.09; רע"פ 6141/09 **סלהב נ' מדינת ישראל** [פורסם בנבו] ניתן ביום 10.5.09; ע"פ 5044/09 **חיון נ' מדינת ישראל** [פורסם בנבו] ניתן ביום 23.6.09; רע"פ 8554/08 **פרץ נ' מדינת ישראל** [פורסם בנבו] ניתן ביום 23.12.08.

7. כמו כן, ככלל קשה להלום אי הרשעה בעבירות של העסקה, הסעה והלנה של תושבי אזור, אלא במקרים נדירים וחריגים (רע"פ 5861/11 **יצחק דניאל נ' מדינת ישראל** [פורסם באתר בתי המשפט] ניתן ביום 18.8.11). בעקבות פסק דין **אבו סאלם** פורסמו הנחיות פרקליט המדינה מספר 2.15 שעניינן "מדיניות האכיפה של מעסיקים, מסיעים ומלינים של שוהים בלתי חוקיים בישראל".

8. יש לציון שב-ע"פ 2789/13 **מדינת ישראל נ' חמדי** [פורסם בנבו] (4.8.13) שדן בעבירה של הסעה של תושבי אזור ששהו בישראל שלא כדין, אך בנסיבות מחמירות (לפי סעיף 12א(ג)(1) לחוק הכניסה

לישראל), וזאת להבדיל מהמקרה שבפניי (לפי סעיף 12א(ג)(1) לחוק הכניסה לישראל, שאינו בנסיבות מחמירות), קבע כבוד השופט רובינשטיין בפסקה י"א לפסק דינו שמתחם העונש ההולם נע בין 5 ל-15 חודשי מאסר. מתחם זה אינו ישים למקרה שבפני, לאור השוני שבין שני סוגי העבירות. יוזכר שבאותו פסק דין היה מדובר בהסעה של 25 תושבי אזור ששהו בישראל שלא כדין.

9. על כן, הנני קובע כי בעת שמדובר בעבירה של הסעת תושב אזור, ללא עבירות נלוות, מתחם העונש ההולם נע בין מאסר על תנאי לארבעה חודשי מאסר בפועל שיכול וירוצו בעבודות שירות במקרים המתאימים.

מתחם העונש ההולם בעבירה של נהיגה בשכרות

10. סעיף 39א לפקודת התעבורה קובע שאם אדם מורשע בעבירה של נהיגה בשכרות לפי סעיף 62(3) לפקודת התעבורה, יש לפסול אותו מלקבל או להחזיק רישיון נהיגה לתקופה שלא תפחת משנתיים.

11. הנני קובע כי מתחם העונש ההולם בעבירה של נהיגה בשכרות נע בין פסילה בפועל של שנתיים בצירוף פסילה על תנאי וקנס (ללא רכיב מאסר) ועד מאסר בפועל שיכול וירוצה בעבודות שירות, מאסר על תנאי בצירוף פסילה בפועל עד 4 שנים, פסילה על תנאי וקנס. יודגש שמתוך עיון בפסיקה שאפרט בהמשך, הטלת מאסר בפועל בגין עבירה של נהיגה בשכרות (ללא עבירות נלוות) הוא החריג ולא הכלל. על מתחם זה ניתן ללמוד מתוך מדיניות הענישה הנוהגת כפי שהיא עולה מהפסיקה שלהלן: רע"פ 4389/12 סצקו נ' מדינת ישראל [פורסם בנבו] (6.6.12); רע"פ 9197/12 שחר נ' מדינת ישראל [פורסם בנבו] (30.12.12); רע"פ 5801/07 בנאי נ' מדינת ישראל [פורסם בנבו] (17.10.07); רע"פ 447/11 נחמן נ' מדינת ישראל [פורסם בנבו] (16.6.11); רע"פ 861/13 פנאדקה נ' מדינת ישראל [פורסם בנבו] (6.2.13); רע"פ 8719/14 בן טולילה נ' מדינת ישראל [פורסם בנבו] (14.1.15); רע"פ 639/15 גבארה נ' מדינת ישראל [פורסם בנבו] (5.2.15); רע"פ 6661/14 קוליה נ' מדינת ישראל [פורסם בנבו] (19.1.15); רע"פ 8261/14 מרדושי נ' מדינת ישראל [פורסם בנבו] (8.12.14); רע"פ 8275/14 אבו לאבן נ' מדינת ישראל [פורסם בנבו] (7.12.14); רע"פ 2200/14 רוט נ' מדינת ישראל [פורסם בנבו] (24.4.14).

קביעת העונש המתאים בתוך מתחם העונש ההולם

12. בעת קביעת העונש המתאים בתוך מתחם העונש ההולם לקחתי בחשבון את כל הנתונים הבאים: לחומרא, עברו הפלילי של הנאשם לרבות קיומה של הרשעה אחת בעבירה של הסעה של תושב אזור ששווה בישראל שלא כדין; לקולא, הודאתו של הנאשם וחיסכון בזמן שיפוטי וכן היות הנאשם נשוי ואב לילדים והשלכות העונש (הן רכיב המאסר והן רכיב הקנס) על בני ביתו.

13. לאור כל האמור לעיל, הנני משית על הנאשם את העונשים הבאים:

א. 5 חודשי מאסר בפועל שיכול וירוצו בעבודות שירות. הנאשם יתייצב ביום 5.8.15 בשעה 08:00 ביחידת עבודות שירות, מפקדת מחוז דרום, באר שבע לתחילת ריצוי עבודות השירות. עבודות השירות יבוצעו ב-"גבעת התחמושת" בשדרות אשכול 5 ירושלים. הנאשם יעסק חמישה ימים בשבוע, 8 וחצי שעות עבודה יומיות. הנאשם מוזהר בדבר חובתו להישמע להוראותיו והנחיותיו של הממונה על עבודות שירות.

ב. 4 חודשי מאסר על תנאי והתנאי הוא שבמשך 3 שנים מהיום, הנאשם לא יבצע עבירה שבה הורשע.

ג. 24 חודשי פסילה בפועל מלקבל או להחזיק רישיון נהיגה בניכוי תקופת הפסילה שחלפה מיום 31.5.14 ועד היום.

ד. 10 חודשי פסילה על תנאי מלקבל או להחזיק רישיון נהיגה והתנאי הוא שבמשך 3 שנים מהיום, הנאשם לא יבצע עבירה שבה הורשע.

ה. הנאשם ישלם קנס בסך 5,000 ₪, או 15 ימי מאסר תמורתו.

הקנס ישולם ב-10 תשלומים חודשיים שווים ורצופים כאשר הראשון שבהם עד ליום 1.6.15 והיתרה ב-1 לכל חודש שלאחריו. היה ואחד התשלומים לא ישולם במועד, אזי יעמוד מלוא סכום הקנס לפירעון מדי.

זכות ערעור תוך 45 יום.

ניתן היום, ט"ו אייר תשע"ה, 04 מאי 2015, במעמד הצדדים.